

Byla T-395/04

Air One SpA prieš Europos Bendrijų Komisiją

„Valstybės pagalba — Oro transportas — Skundas — Komisijos pozicijos neapibrėžimas — Ieškinys dėl neveikimo — Terminas — Priimtinumai“

2006 m. gegužės 10 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija)
sprendimas II - 1347

Sprendimo santrauka

1. *Ieškinys dėl neveikimo — Bendrijos teismo kompetencija*
(EB 232 straipsnio antroji pastraipa ir EB 233 straipsnis)
2. *Ieškinys dėl neveikimo — Fiziniai ar juridiniai asmenys*
(EB 88 straipsnio 3 dalis; EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa ir EB 232 straipsnio trečioji pastraipa)
3. *Ieškinys dėl panaikinimo — Fiziniai ar juridiniai asmenys*
(EB 88 straipsnio 2 ir 3 dalys ir EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa)

4. *Valstybių teikiama pagalba — Pagalbos projektai — Komisijos tyrimas — EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyta formali tyrimo procedūra — Oficialus pasiūlymas suinteresuotosioms šalims pateikti savo pastabas*
(EB 88 straipsnio 2 dalis; Tarybos reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktas)
5. *Valstybių teikiama pagalba — Komisijos tyrimas*
(EB 87 ir 88 straipsniai)

1. Bendrijos teismas negali duoti nurodymų institucijai, kai yra pareikštas ieškinys pagal EB 232 straipsnį. Pirmosios instancijos teismas turi tik galimybę konstatuoti neveikimą. Po to, pagal EB 233 straipsnį atitinkama institucija privalo imtis priemonių įgyvendinti Pirmosios instancijos teismo sprendimą.

priemonės, neveikimo. Šitaip ieškinys, kurį pateikia pagalbos gavėjo konkurentas, siekdamas, kad būtų pripažinta, jog Komisija nepriėmė sprendimo preliminarus pagalbos tyrimo, numatyto EB 88 straipsnio 3 dalyje, metu po to, kai minėtas konkurentas pateikė skundą, yra priimtinas.

(žr. 25, 27 punktus)

(žr. 24 punktą)

2. EB 230 ir 232 straipsniai numato tik vieną ir tą pačią teisių gynimo priemonę. Iš to išplaukia, kad kaip EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa leidžia asmenims pateikti ieškinį dėl institucijos sprendimo, kuris nėra jiems skirtas, nors tiesiogiai ir konkrečiai su jais susijęs, EB 232 straipsnio trečioji pastraipa turi būti aiškinama kaip jiems suteikianti galimybę pareikšti ieškinį dėl institucijos, kuri nepriėmė taip pat su jais susijusios
3. Kai nepraedama EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros Komisija sprendimu, priimtu remiantis šio straipsnio 3 dalimi, konstatuoja, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, asmenys, turintys EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytas procesines garantijas, gali jomis pasinaudoti tik tuomet, jeigu jie turi galimybę šį sprendimą užginčyti Bendrijos teisme. Dėl šių motyvų suinteresuotojo asmens pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pareikštas ieškinys dėl tokio sprendimo panaikinimo yra priimtinas, kai tokį ieškinį

pateikęs asmuo siekia apginti savo procesines teises, kurias jis grindžia šia nuostata. Tačiau jei ieškovas ginčija pagalbą vertinančio sprendimo arba sprendimo, priimto formalios tyrimo procedūros metu, pagrįstumą, vien tos aplinkybės, kad jis gali būti laikomas suinteresuotąja šalimi EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, nepakanka, kad ieškinys būtų pripažintas priimtiniu. Jis turi įrodyti turįs ypatingą statusą, būtent, kad sprendimas jį paveikia dėl ypatingų požymių arba faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų ir todėl jį individualizuoja taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas skirtas. Taip yra būtent tuo atveju, kai ginčijamo sprendimo dalyku esanti pagalba smarkiai paveikė ieškovo padėtį rinkoje.

Reglamento Nr. 659/1999, nustatančio išsamias (EB 88) straipsnio taikymo taisykles, 1 straipsnio h punktą, kuriame įtvirtinta, kad suinteresuotosios šalies sąvoka apima „kiekvieną valstybę narę ir bet kurį asmenį, įmonę arba įmonių asociaciją, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač jos gavėją, konkuruojančias įmones ir prekybos asociacijas“. Todėl suinteresuotosios šalies statusas nėra numatytas įmonėms, kurioms suteikta pagalba padarė didelį poveikį.

(žr. 36 punktą)

(žr. 30–32 punktus)

4. Suinteresuotosios šalys EB 88 straipsnio 2 dalies prasme yra asmenys, įmonės arba asociacijos, kurių interesams pagalbos suteikimu galbūt daroma įtaka, t. y. ypač su šios pagalbos gavėju konkuruojančios įmonės ir profesinės organizacijos. Toks aiškinimas buvo perkeltas į
5. Kadangi Komisija turi išimtinę kompetenciją vertinti valstybės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ji, laikydamasi Sutarties pagrindinių taisyklių valstybės pagalbos srityje administravimo principo, privalo atlikti kruopštų ir nesąlygišką skundo tyrimą, kuriame teigiama, kad pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka. Iš to išplaukia, kad Komisija negali neapibrėžtam terminui atidėti pradinio valstybės priemonių, sudaran-

čių skundo pagrindą, tyrimo, nes ji sutiko pradėti tokį tyrimą, pareikalavusi iš suinteresuotosios valstybės narės pateikti informaciją. Skundo tyrimo protinga trukmė turi būti vertinama

atsižvelgiant į atitinkamos bylos aplinkybes ir ypač į jos kontekstą, skirtingus procedūros etapus, kurių Komisija privalo laikytis, ir į bylos sudėtingumą.

(žr. 61 punktą)